

Når man spiller en spontan historie af Mariane Siem

Både børn og voksne kan få store oplevelser og nye færdigheder, hvis de tør kaste sig ud i Hatteteaters fantasifulde univers. Hatteteater er med tiden blevet en populær form – både som professionel underholdning og som pædagogisk aktivitet. Mariane Siem har været historiefortæller i Børnekulissen i 10 år og har lige skrevet et arbejdshæfte om formen, og vil i denne artikel fortælle om hendes arbejde med at lave Hatteteater.

"Skal vi ikk' snart lave Hatteteater igen?"

De to 5-årige drenge venter med levende øjne spændt på mit

svar. De kan godt huske den dag, hvor de var sammen i

Hatteteater. Den ene var Byggemand Bob, den anden var pirat og

sammen sørgede de for, at piratskibet blev repareret, så piraten

kunne finde skatten med alle guldmønterne. Nogle af de andre

børn, der står omkring drengene, kan også huske historien. De var publikum og kan huske nogle af

de sjove episoder, f.eks. da den frække trold løb med alle piratens mønter. Heldigvis fik piraten

mønterne igen, for selvom alting kan ske i Hatteteater, så er en ting sikkert: Det ender altid godt!

I Hatteteater er det mig, der finder på historien, og børnene, der er skuespillere. De vælger selv hvilken rolle, de vil ha', og derfor er der i Hatteteater ikke to historier, der er ens. Jeg vælger 4 børn med hånden oppe ud fra gruppen af børn. Jeg hjælper dem, så de ved, hvad de skal gøre og hvad deres figur skal sige. Samtidig giver jeg plads til, at de selv kan komme med forslag til historien. De tre til fire-årige siger ikke så meget, men når børnene når omkring skolealderen, har de ofte masser af forslag til handlingen og til, hvad deres egen figur skal gøre. Hatteteater bygger i høj grad på lyst og glæde ved at kaste sig ud i fantasiens verden. Og selvom det hele bare er fantasi, så er der også alvor i legen. Selvom de to drenge hjalp hinanden i fantasiens verden, var det en stærk oplevelse for dem. Følelserne sidder stadig i kroppen, selvom de bare lod som om, de havde hammer og søm. Og hvis jeg så kan fortælle historien, så deres figur svarer til børnenes opfattelse af deres figur, så gør det indlevelsen større.

Jeg har haft det rigtig sjovt med at lave Hatteteater i de 10 år, jeg har gjort det. Jeg er ansat ved Børnekulissen i Århus og laver Hatteteater til fester i børnehaver, biblioteker og til andre arrangementer, hvor der er brug for underholdning i børnehøjde. Hatteteater er dog også efterhånden blevet en populær metode i det pædagogiske arbejde. For når man laver Hatteteater, sættes mange ting i spil. Nogle børn vokser adskillige centimeter, når de har prøvet at være med i Hatteteater nogle gange. Følelsen af at være en vigtig del af noget, som andre synes er sjovt at se på, giver selvtillid og mod til at være i centrum en anden gang. Andre børn skaber nye legerelationer, for hvis man lige har været sammen i Hatteteatrets fantasifulde univers, er det oplagt at fortsætte den gode leg sammen ude på legepladsen. Nogle institutioner bruger Hatteteater til at skabe en fælles kultur i børnegruppen. Hvis der har været stor udskiftning og der er mange nye børn, er Hatteteater en god måde at byde disse velkommen ind i fællesskabet. Når der ikke er nogen tvang, og når man selv må vælge sin figur, vil de fleste børn umiddelbart gerne være med – og de generte løsner som regel op, når de har set på nogle gange og har afkodet, hvilke regler der gælder i Hatteteater.

Den største udvikling sker dog som oftest for den voksne, der skal vænne sig til at fortælle historier uden sikkerhedsnet. Det er en meget spændende proces, som kræver lidt stædighed, men som lønner sig i den sidste ende. For når først man spontant kan finde på i Hatteteater, kan man også sagtens finde på i hverdagen. Det kan børnene mærke og man bliver som voksen inviteret meget mere ind i deres legeunivers, når de ved, at man godt kan bruge sin fantasi. At lege handler om energi og om at skabe det flow, der gør legen spændende at lege. Det er et aspekt, man bliver meget opmærksom på som fortæller i Hatteteater.

Jeg får helt lyst til at gå ud til de to 5-årige drenge og lave Hatteteater med dem og alle de andre på legepladsen, men det går ikke. Der er ikke tid til det i dag. Først på torsdag skal vi lave Hatteteater igen. Så indtil da kan jeg jo gå rundt og tænke lidt på, hvad der nu ville ske, hvis de to drenge ikke havde valgt at være Byggemand Bob og pirat, men spøgelse og soldat i stedet.

Hvis du har lyst til at læse mere om Hatteteater, kan arbejdshæftet Hatteteater med børn købes hos Dansk Pædagogisk Forum. Det kan bestilles på deres hjemmeside www.paedagogiskforum.dk.

Hæftet er fyldt med gode råd til, hvordan man kommer i gang med at lave Hatteteater. På Børnekulissens hjemmeside www.kulissen.dk kan man desuden downloade en kort video, hvor der laves Hatteteater med en gruppe børn. God fornøjelse.